

OPĆI PODATCI			
IME I PREZIME	JELENA PATAKI		
Naziv studija	Poslijediplomski sveučilišni studij Književnost i kulturni identitet		
Matični broj	226		
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti (staviti križić u polje)	☒ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca	Ljubica Pataki		
Datum i mjesto rođenja	25. 3. 1991., Đakovo		
Adresa			
Telefon / mobitel			
e-pošta	jpataki@ffos.hr		
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje (od novijega k starijem datumu)	2014.	Filozofski fakultet Osijek, Poslijediplomski studij Književnosti i kulturnog identiteta	
	2013.	Pedagoško-psihološko-didaktičko-metodička izobrazba, Odsjek za cjeloživotno obrazovanje Filozofskog fakulteta Osijek	
	2009–2014.	Filozofski fakultet Osijek, dvopredmetni studij Engleskoga jezika i književnosti (prevoditeljski smjer) i Hrvatskoga jezika i književnosti (nastavnički smjer)	
	2005–2009.	Gimnazija A. G. Matoša, Đakovo	
	1997–2005.	Osnovna škola Josipa Antuna Čolnića, Đakovo	
Radno iskustvo (od novijega k starijem datumu)	2018.	Asistentica na Katedri za primijenjenu lingvistiku Odsjeka za engleski jezik i književnost, Filozofski fakultet Osijek	
	2017.	Pomoćnica urednika i honorarna prevoditeljica za izdavačku kuću <i>Egmont Hrvatska</i> (prevođenje romana s engleskog na hrvatski jezik, 2 naslova)	
	2015.	Honorarna prevoditeljica za medijsku platformu <i>24sata d.o.o</i> (prevođenje romana s engleskog na hrvatski jezik, 13 naslova) Honorarna prevoditeljica za izdavačku kuću <i>Stilus knjiga d.o.o</i> (prevođenje romana s engleskog na hrvatski jezik, 10 naslova)	

<p>Popis radova</p>	<p>Pataki, Jelena. »To Read and Learn: The Necessity for a New Definition of Dystopia and Bridging the Gap between the Old and Contemporary Dystopias«. (prikaz knjige Demira Alihodžića i Selme Veseljević Jerković, <i>The Boundaries of Dystopian Literature. The Genre in Context</i>. OFF-SET d.o.o. Tuzla, 2016, pp. 175). <i>Anafora: časopis za znanost o književnosti</i>, Vol. 4, No. 2, Dec 2017.</p> <p>Matek, Ljubica i Jelena Pataki. »From 'Crash!' to <i>Crash</i>: Adapting the Adaptation«. <i>Anafora: časopis za znanost o književnosti</i>, Vol. 4, No. 2, Dec 2017, 293–309.</p> <p>Pataki, Jelena. »Gothic Fiction Elements in Pedro Almodóvar's 'The Skin I Live In' (2011)«. <i>Anafora: časopis za znanost o književnosti</i>, Vol. 3., No. 2, Dec 2016, 225–42.</p> <p>Matek, Ljubica i Jelena Pataki. »Elementi romantizma u priči 'Ljubav na odru' Rikarda Jorgovanića« <i>Istraživanja: časopis Fakulteta humanističkih nauka</i>, Vol. 11., 2016, 191–208.</p> <p>Pataki, Jelena. »The Relationship between Literature and Popular Fiction in Shakespeare's Richard III«. <i>ESSE Messenger</i>, Vol. 25, No. 2, 2016, 52–64.</p> <p>Pataki, Jelena. »Nešto novo, nešto teatrološko«. (prikaz knjige Sibile Petlevski: <i>Kazalište srama: novoteatrološki ogledi</i>, Zagreb, Leykam international, 2015, 367 str.). <i>Književna revija: časopis za književnost i kulturu</i>, god. 55, br. 4, 2015, 129–132.</p> <p>Sablić Tomić, Helena i Jelena Pataki. »Putovanja Panonijom: od preobrazbe krajolika do geografije pamćenja«. <i>Zbornik radova Urbani Šokci</i>, br. 5. Osijek, 2011, 293–299.</p>
<p>Popis aktivnih sudjelovanja na kongresima</p>	<p>1–2. 6. 2017. Izlaganje na temu »Raspad i ponovno oblikovanje nuklearne obitelji u distopijskom romanu za mlade« na prvom studentskom simpoziju studentskog kluba Aleph na Filozofskom fakultetu u Osijeku</p> <p>23–25. 2. 2017. Članstvo u organizacijskom odboru i izlaganje na temu »From 'Crash!' to <i>Crash</i>: Adapting the Adaptation« s prof. Ljubicom Matek na konferenciji Filozofskog fakulteta u Osijeku pod nazivom »Adaptation: Theory, Criticism, Pedagogy«</p> <p>18–19. 11. 2016. Izlaganje na temu »Literal and Communicational Borders in Alejandro G. Iñárritu's <i>Babel</i>« na 3. međunarodnoj konferenciji HDAS-a pod nazivom »Migrations« u Zadru</p> <p>22–26. 8. 2016., Izlaganje »Elementi gotičke književnosti u filmu Pedra Almodóvara <i>Koža u kojoj živim</i>« na konferenciji ESSE 2016 u Galwayu u Irskoj na panelu »Peripatetic Gothic« pod vodstvom prof. dr. Davida Puntera</p>
<p>NASLOV PREDLOŽENE TEME</p>	

Hrvatski	(ZLO)UPORABA TIJELA U SUVREMENOM ANGLOFONOM DISTOPIJSKOM ROMANU
Engleski/njemački (za one koji žele da im se odobri pisanje doktorske disertacije na stranom jeziku)	The (Ab)Use of the Body in Contemporary Anglophone Dystopian Novel
Jezik na kojem će se pisati disertacija	engleski
OBRAZLOŽENJE TEME	
Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	<p>Potaknut suvremenom hiperprodukcijom na planu žanra distopijskog romana, rad će se baviti problematikom (zlo)uporabe tijela u suvremenim distopijskim romanima anglofone književnosti. Na korpusu sastavljenom od distopija namijenjenih odrasloj kao i onih usmjerenih ka adolescentskoj publici, obilježenih raznim represivnim političkim mehanizmima kontrole, istraživat će se vrste i uspostaviti tipologija nasilja nad tijelom pojedinca.</p> <p>Također, istraživanjem sociološkog konteksta procvata suvremenih distopijskih romana i primjenom metodoloških okvira Freudove i Lacanove psihoanalize, Foucaultove teorije o seksualnosti te discipliniranju i kažnjavanju tijela i drugih relevantnih teorija, nastojat će se dokučiti razlozi općenite privlačnosti distopijskih romana, ali i fenomen iza njihove dominacije u književnosti za mlađe uzraste. Slijedom toga, promatrat će se kako se žanr distopije mijenjao od prvih, danas kanonskih, djela (npr. Orwellove <i>1984.</i> ili Huxleyeva <i>Vrloga novog svijeta</i>) do suvremenih, populariziranih distopijskih ostvaraja.</p>
Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	<p>Instigated by the contemporary hyperproduction of dystopian novels, the thesis will explore the (ab)use of the body in contemporary dystopian novels for both adult and young adult audiences. The research and analysis of the corpus characterized by representations of specific political mechanisms of oppression and control aim to establish the forms of abuse as well as their typology.</p> <p>Through research of the sociological context of the dystopian fiction's rising popularity and through implementation of, among others, Freud and Lacan's psychoanalysis, Foucault's theories of sexuality, disciplining and punishing of the body, the cause of the general appeal of dystopian literature is to be defined, together with the phenomena behind its prevalence in contemporary young adult literature. Consequently, the changes within the dystopian fiction shall be observed. More specifically, what makes contemporary dystopias similar/different to the early, now canonical, examples such as <i>1984</i> and <i>Brave New World</i>.</p>
Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)	

Pojam *distopija* razvio se kao antonim primarnog pojma *utopija*, nastalog zahvaljujući istoimenom djelu Thomasa Morea (1516) koje prikazuje idilično (fiktivno) društvo u kojem svi uživaju jednakost i prosperitet zahvaljujući zajedničkom vlasništvu. Zamišljena kao satirički osvrt na korumpiranu Englesku 16. stoljeća, Moreova *Utopija* zapravo predstavlja prototip distopije jer usprkos svim dobrobitima sugerira odsutnost presudne činjenice modernog ideala društva – slobode. Posljedično, distopija je u književnosti postala sinonim za djela u kojima se pod krinkom idealnoga državnoga i društvenog uređenja prikazuju izmišljena društva koja, dovedena do ekstrema, različitim mehanizmima dokidaju slobodu pojedinaca i nad njima provode višestruke oblike nasilja.

Distopijski se roman naj snažnije razvio u 20. stoljeću, izrodivši današnja kanonska djela kao što su Zamjatinov roman *Mi*, Orwellova *1984.*, Huxleyev *Vrli novi svijet* i *Sluškinjina priča* Margaret Atwood koja prikazuju društva s visokim stupnjem kontrole nad svojim članovima, uspostavljajući i održavajući tu kontrolu represivnim mehanizmima ponajprije psihološkoga, ali i tjelesnog zlostavljanja.

Distopijska poetika 21. stoljeća nastavlja se na taj trend, a ojačani postmodernističkim i kapitalističkim duhom, suvremeni distopijski romani naglašeno počinju tretirati tijelo kao proizvod namijenjen uporabi, doradi ili eliminaciji ukoliko se pokaže manjkavim.

S druge strane, premda se u distopijskoj književnosti kao protagonisti i prije javljaju mlađi likovi (pr. Burgessova *Paklena naranča* i Goldingov *Gospodar muha*), pravi distopijski romani namijenjeni adolescentskoj publici javljaju se tek 1990-ih godina s romanom *Davatelj* (1993) autorice Louis Lowry i relativno su nezastupljeni sve do pojave trilogije *Igre gladi* autorice Suzanne Collins (2008), otkada svjedočimo njihovoj hiperprodukciji.

Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)

Pojam **utopija** općepoznato potječe iz djela Thomasa Morea zahvaljujući kojemu je idealistička vizija izmišljenog (ali i istodobno oštra kritika postojećega, konkretno renesansnoga engleskoga) političkoga i društvenog uređenja koje djeluje u korist svih svojih članova poprimila istoimeni naziv. A poznato je i da su izvorne idealističke/satiričke tendencije izražene davno prije, točnije u Platonovoj *Državi* (4 st. pr. Kr.) čiji se utjecaj snažno osjeti u Moreovu tekstu jer oba prikazuju idealnu i time nedostižnu državu (društvo) u kojem svaki pojedinac ima jednake obveze i prava te na taj način uživa jednaku razinu osobnog zadovoljstva jer je sva imovina zajednička (pa čak i djeca), zbog čega emocije (ponajprije strast, roditeljska i partnerska) koje se doživljavaju kao štetne padaju u drugi plan.

Međutim, ključna odrednica svake utopije jest ukidanje slobodne volje, presudnog aspekta suvremenog društva (barem u teoriji), koja nužno povezuje utopiju sa sljedećim ključnim pojmom: distopijom.

Kao i prethodnica, **distopija**, odnosno tekstovi s distopijskim odrednicama pisali su se barem dva stoljeća prije nego što je književni pojam distopije kao takav dobio ime. Naime, kao primjeri romana u kojemu je stvarnost protagonista »najgora moguća« često se uzimaju *Gulliverova putovanja* (1726) Jonathana Swifta i Voltaireov *Candide ili Optimizam* (1759), iako se početak »prave« distopije veže uz prvu polovicu 20. stoljeća i Zamjatinov roman *Mi* (1924), Huxleyev *Vrli novi svijet* (1932) te Orwellov roman *1984* (1949) i novelu *Životinjska farma* (1945).

Stoga se za najopćenitije značenje distopije često uzima antonim pojma utopija. Ako utopija predstavlja izmišljeno mjesto idealno u svakom pogledu, distopija također predstavlja izmišljeno mjesto (a opet duboko utemeljeno na stvarnosti), ali čija je stvarnost nepoželjna i stravična u svakom svom aspektu. Još jedna opća poveznica utopije i distopije jest činjenica da se svaka utopija nužno raskrinkava kao distopija na temelju odsutnosti slobodne volje pojedinaca te da se svaki distopijski, totalitaristički režim nastoji »prodati« pod utopiju obećavajući sklad, dobrostanje i sigurnost za cjelokupno društvo.

Upravo ta karakteristika distopije istodobno je povezuje sa žanrom utopije, ali i razdvaja od njega. Naime, iako u suvremenoj književnosti (dakle, od polovice 20. stoljeća do danas) književni pojam i žanr distopije djeluje jednoznačno, određene teorijske tendencije zalažu se za nužan odmak od shvaćanja pojma distopije kao puke suprotnosti utopije. U skladu s time, prava suprotnost utopijskog društva bilo bi društvo bez ikakvog plana i smjernica za upravljanje, a točnija bi se definicija distopije odnosila na utopiju koja je isplanirana, premda »ne najuspješnije« (»Introduction. Utopia and Dystopia beyond Space and Time«), zbog čega neminovno dolazi do »rupe« u sustavu te manje ili više snažnih pokušaja njegova svrgavanja.

Nadalje, britanski sociolog Krishan Kumar u članku »Utopia and Anti-Utopia in the Twentieth Century« (2000), osim što utopiju i distopiju vidi kao »lice i naličje istoga književnog žanra« – pri čemu ističe da pojava jednoga potiče kružnu pojavu drugoga te se uvelike koncentrira na H. G. Wellsa i njegove romane (*Vremenski stroj*, 1895; *Otok doktora Moreaua*, 1896; *Rat svjetova*, 1898) kao na neizostavne prenosnice na putu od utopijskih do distopijskih vizija i svjetova – također posve izjednačava pojmove *distopija* i *antiutopija* kao suprotnost utopiji. S druge strane, iako se slaže u opisu distopijskoga uređenja kao onog utemeljenog na »radikalno nesavršenom principu«, Darko Suvin u članku »Theses on Dystopia 2001« pojam distopije vidi kao nadređen antiutopiji i »čistoj distopiji« (3). Odnosno, razlikuje distopiju i antiutopiju, a takvo viđenje potvrđuje i Frederic Jameson u radu »The Politics of Utopia«.

Dosadašnja istraživanja pokazuju kako su proizvodnja distopijskih djela te književnoteorijsko zanimanje za njih doživjeli nagli porast u 19. i 20. stoljeću. Suvremene distopije odlikuju se inovativnim totalitarističkim režimima u čijem se središtu nalazi ljudsko tijelo, kao što je bio slučaj i u ranijim distopijama. Međutim, potaknuti razvojem znanosti, tehnologije i medicine, te u sjeni Prvoga i Drugoga svjetskog rata i raspada različitih komunističkih i socijalističkih režima, suvremeni pisci donose daleko rigoroznija društva u kojima su, osim psihološke kontrole i zastrašivanja, na snazi razni oblici ekstremnog manipuliranja tijelom.

U skladu s time, treći ključni pojam disertacije – **tijelo** – neraskidivo je povezan s filozofskom misli Michela Foucaulta. Iako, prema Johanni Oksali, Foucaultova promišljanja o tijelu nisu uobličena u jedinstvenu teoriju, ključno je reći da Foucault u svojim radovima (ponajprije u *Nadzoru i kazni* te *Povijesti seksualnosti*, ali svakako i u svojim radovima o biopolitici) tijelo nastoji dovesti u središte povijesti i proučiti povijest na temelju tijela. Pritom se usredotočuje na materijalne prakse podčinjavanja tijela radi promišljanja o povijesnim metodama (*Foucault on Freedom*, 112). U *Nadzoru i kazni* Foucault ističe povezanost pojmova **tijelo** i **moć** jer se nadzorom uspostavlja oblik moći koji funkcionira na temelju tijela. Stoga, osim što će se u disertaciji analizirati doslovna, materijalna strana tijela povezana s nasiljem nad njime, bit će važno promisliti i o tijelima (i **nasilju**) na način pri kojem, kada Foucault kaže da proučava tijela u njihovoj »materijalnosti«, ne misli na »biološke i znanstvene« teorije, već na diskurzivne i ideološke prakse izvan dihotomija biologije i kulture te materijalnosti i ideologije« (113).

Što se pojmova nasilja i moći nadalje tiče, za Hannu Arendt oni predstavljaju suprotnosti koje ne mogu supostojati. I dok Foucault na moć i nasilje gleda kao neraskidiv diskurz koji uvjetuje ponašanje pojedinaca, Arendt povlači oštru crtu između jednoga i drugoga. Posljedično, prema njezinu viđenju, do nasilja dolazi tek kada je moć ugrožena, a iako nasilje ima sposobnost uništiti moć, ono je nikada ne može stvoriti (*A Special Supplement: Reflections on Violence*).

U tom smislu bit će zanimljivo i svrhovito analizirati distopijske romane za mlade u kojima naizgled postoji slična razlika između tjelesnog nasilja na koje se tijelo podčinjava/nadzire (biološki uvjetovana smrt i primoravanje djevojčica i adolescentica na rađanje radi opstanka društva u trilogiji *The Chemical Garden* i retroaktivni pobačaj u kvadrilogiji *Unwind*) te istodobno materijalnog i nematerijalnog nasilja u kojem se naizgled skriva moć (kirurško »uljepšavanje« tijela s ciljem društvene prihvatljivosti; kvadrilogija *Uglies*).

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Cilj je istraživanja proučiti, opisati i sistematizirati oblike nasilja kakvi se vrše nad tijelom pojedinca u suvremenim distopijskim romanima. Hipoteza je da se u suvremenim distopijskim romanima koncept (zlo)uporabe tijela manifestira na drastičnije načine u odnosu na rani korpus distopijskih romana (Zamjatin, Orwell, Huxley, Atwood).

U odnosu na adolescentske distopijske romane, cilj je objasniti društvene procese koji dovode do prezasićenosti distopijskim serijalima u književnosti za mlade.

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

Korpus čine sljedeći distopijski romani objavljeni između 1970-ih i 2016-ih:

Sudar (1973) J. G. Ballarda

Djeca čovječanstva (1992) P. D. James

Atlas oblaka (2004) Davida Mitchella

Nikad me ne ostavljaj (2005) Kazua Ishigura

Zero K (2016) Dona DeLilla

Moć (2016) Naomi Alderman

kvadrilogija *Uglies: Uglies* (2005), *Pretties* (2005), *Specials* (2006), *Extras* (2006) Scotta Westerfelda

kvadrilogija *Unwind: Unwind* (2007), *UnWholly* (2012), *UnSouled* (2013), *UnDivided* (2014) Neala Shustermana

trilogija *The Chemical Garden: Wither* (2011), *Fever* (2012), *Sever* (2013) Lauren DeStefano.

Uvodni dio rada sadržavat će povijesni pregled razvoja distopijskog romana te njegove opće i specifične odrednice uz eklektičku primjenu teorijskih modela novog historizma, Foucaultovih teorija seksualnosti, discipline i kažnjavanja te Freudove i Lacanove psihoanalize.

U središnjem dijelu rada obradit će se, s jedne strane, distopijski romani za odrasle čitatelje kroz primjenu navedenih teorijskih modela, a s druge strane korpus adolescentskih romana, ali s naglaskom na sličnosti, odnosno razlike s prvom kategorijom korpusa.

Tako u romanu *Sudar* vidimo spoj spolnosti i tehnologije koja nastaje iz protagonistove seksualne opsesije prema unakazivanju tijela kroz automobilske nesreće, *Djeca čovječanstva* prikazuju futurističko društvo u kojem dolazi do nemogućnosti ljudske reprodukcije. Roman *Atlas oblaka* među ostalim sačinjava distopijska sekvenca koja se bavi kloniranjem, a jednako tako u *Nikad me ne ostavljaj* imamo posebne članove društva »proizvedene« isključivo u svrhu doniranja organa svojim »originalima«, dok se u romanu *Zero K* tijelo zamrzava za buduće generacije u želji da se time nadvlada smrt.

Kao rijetko djelo ženskog autora u dijelu korpusa za odrasle, roman *Moć* pod utjecajem *Sluškinjine priče* kao fiktivno povijesno djelo obrće suvremeni patrijarhalni društveni poredak i ženama diljem svijeta daje tjelesnu moć da naude ili čak ubiju (ne samo, ali poglavito) pripadnike muškog spola.

Adolescentski distopijski romani odlikuju se sličnim temama: *Uglies* opisuje društvo u kojem su po ostvarivanju punoljetne dobi adolescenti primorani podvrgnuti se estetskoj korekciji lica i tijela kako bi postali *pretties* (odnosno *lijepi* članovi društva) i prestali biti *uglies*, odnosno ružni. Kvadrilogija *Unwind* bavi se represivnim državnim uređenjem koje, po zabrani pobačaja, dopušta tzv. retroaktivno *unwindanje* (eng. rastavljanje na sastavne dijelove, komadanje) nakon što subjekti navršše trinaest godina. Naposljetku, u trilogiji *The Chemical Garden* autorica istražuje postapokaliptično društvo po uzoru na Atwoodičinu *Sluškinjinu priču* gdje se muškarcima omogućuje uzimanje većeg broja supruga kako bi im podarile veći broj djece, a ženama se oduzima svaki oblik slobode i strogo narušava već ograničeni životni vijek koji se zahvaljujući pojavi smrtonosne bolesti skratio na dvadeset jednu godinu.

Također, na tragu Foucaultova višestrukog utjecaja na feminističke teorije, analizirat će se i usporediti trilogija

The Chemical Garden u kojoj su glavni objekti nasilja žene (djevojčice i djevojke) s kvadrilogijama *Unwind* i *Uglies* u kojoj se rigoroznim postupcima »rastavljanja na sastavne dijelove« i uljepšavanja u jednakoj mjeri podvrgavaju i dječaci i djevojčice.

U završnom dijelu rada iznijet će se zaključci provedenog istraživanja i popis literature.

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Doprinos istraživanja problematike tijela u suvremenim distopijskim romanima odnosit će se na usustavljanje vrsta nasilja te uspostavljanje poveznice između zastupljenosti takve vrste književnosti i povijesnoudruštvenoga konteksta iz kojeg proizlazi. Za adolescentske romane također će se uspostaviti tipologija (zlo)uporabe tijela, ali će i nastojati pronaći uzrok pretpostavci da se u 21. stoljeću žanr distopijskog romana iz kanonskog pretvara u romansirani, popularni adolescentski žanr.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

1. Althusser, Louis. *For Marx*. Transl. Ben Brewster. Pantheon Books, 1969.
2. Arendt, Hannah. *A Special Supplement: Reflections on Violence*. *The New York Review of Books*, Issue of 27. Feb. 1969. <http://www.nybooks.com/articles/1969/02/27/a-special-supplement-reflections-on-violence/>.
3. -----. *On Violence*. Mariner Books, 1970.
4. Baudrillard Jean. *The System of Objects*, 9th edition. Transl. James Benedict. Verso Publishing, 2006.
5. -----. *Selected Writings*, 2nd edition. Stanford UP, 2002.
6. -----. *Simulacra and Simulation (The Body, In Theory: Histories of Cultural Materialism)*. University of Michigan P, 1994.
7. Cart, Michael. *Young Adult Literature: From Romance to Realism*. American Library Association, 2010.
8. Eagleton, Terry. *Ideology*. Longman Group 1994.
9. Foucault, Michel. *Discipline and Punish: The Birth of the Prison*, trans. Alan Sheridan. Pantheon Books, 1977.
10. -----. *The History of Sexuality. An Introduction*. Vol. 1. Vintage Books, 1990.
11. Freud, Sigmund. *Three Essays on the Theory of Sexuality*. Transl. James Strachey. Basic Books Inc., 1962.
12. Suvin, Darko. »Theses on Dystopia 2001«. *Dark Horizons: Science Fiction and the Dystopian Imagination*. Edited by Tom Moylan and Raffaella Baccolini. Routledge Publishing, 2003, pp. 187–201.
13. Hawkes, David. *Ideology*. Routledge Publishing, 1996.
14. Knight, Chris. »A Bit of the Young Ultra Violence; from Battle Royale to the Hunger Games, the Youth of Today Aren't just Growing Up Fast, They're Pretty Quick to the Kill, Too.« *National Post* 29 Nov. 2013. *ProQuest*. <http://news.nationalpost.com/arts/movies/a-bit-of-the-young-ultraviolence-from-battle-royale-to-the-hunger-games-kids-are-making-a-killing-on-the-big-screen>.
15. Kumar, Krishan. »Utopia and Anti-Utopia in the Twentieth Century.« *Utopia: The Quest for the Ideal Society in the West*. Ed. Gregory Claes i Lyman T. Sargent. New York Public Library, 2000.
16. Lacan, Jacques. *Écrits*. Transl. Bruce Fink. Norton Publishing, 2006.
17. Lyotard, Jean-François. *The Postmodern Condition: a Report on Knowledge*. Transl. Geoff Bennington and Brian Massumi. Minneapolis: University of Minnesota P, 1984.
18. Marx, Karl and Friedrich Engels. *Collected Works*. International Publishers, 1975.
19. Oksala, Johanna. *Foucault on Freedom*. Cambridge UP, 2005.
20. *Utopia/Dystopia: Conditions of Historical Possibility*. Eds. Michael D. Gordin, Helen Tilley, and Gyan Prakash. Princeton UP, 2010.

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavio/prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku _____ 3. svibnja 2018. _____

Potpis
Jelena Pataki

Napomena¹

doc. dr. sc. Ljubica Matek

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac 1 pošaljete u elektroničkom i u tiskanom obliku (potpisan) referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.

¹ U napomeni navesti budućega mentora.